

Het eerste en het tweede hoofdstuk van de brief aan de Korinthiërs

www.trustingthelord.com

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977.

1KORINTHIËRS HOOFDSTUK 1

De eerste brief aan de Korinthiërs is geschreven ten tijde van Handelingen 19, door Paulus, vanuit Efeze. We weten dat vanwege de dingen die Paulus zegt in de brief:

“1Kor.16:8: Maar ik zal te Efeze blijven tot den pinkster dag.

“1Kor.16:9: Want mij is een grote en krachtige deur geopend, en er zijn vele tegenstanders.

Die “grote en krachtige deur” was het prediken van het evangelie van Christus, eerst aan de Jood en ook aan de Griek. Lukas zegt het volgende over de bediening van Paulus, in Efeze, in die tijd:

“Hand.19:10: En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus hoorden, beiden Joden en Grieken.

Hieraan voorafgaand, ten tijde van Handelingen 16, 17 en 18 was het Paulus verboden, door de Heilige Geest, om het woord te prediken in Azië. In plaats daarvan stak Paulus over naar Europa en predikte te Macedonië en ging vervolgens, in Handelingen 18, naar Korinthe waar hij meer dan anderhalf jaar verbleef. Het is dus vanuit Efeze dat hij deze brief schrijft:

“1Kor.1:1: Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus, door den wil van God, en Sosthenes, de broeder,

Sosthenes is blijkbaar dezelfde man die door de Grieken, in Handelingen 18:17, werd geslagen voor de rechterstoel van de Romeinse afgevaardigde, genaamd Gallio.

“1Kor.1:2: Aan de Gemeente Gods, die te Korinthe is, den geheiligden in Christus Jezus, den geroepenen heiligen, met allen, die den Naam van onzen Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun en onzen Heere;

“1Kor.1:3: Genade zij u en vrede van God onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Merk op dat Paulus verwijst naar “God onzen Vader”. De enige plaats waar u zo’n verwijzing vindt is in de brieven van Paulus. Nergens in Hebrreeën tot en met Openbaring vindt u een verwijzing naar “onze Vader”. Iets anders dat u daar ook niet zult vinden is een verwijzing naar “kinderen van God”. Alleen de “overwinnaars” hebben dat voorrecht en alleen in 1Johannes hebben ze “den boze overwonnen”. In Openbaring 20:7 zullen de “overwinnaars” alle dingen beërven en zullen ze zonen van God zijn.

Alle brieven van Paulus verwijzen naar de leden van het lichaam van Christus als “kinderen van God” en allen worden begroet met: “Genade zij u en vrede van God ONZE Vader en de Heere Jezus Christus”. Heden ten dage wordt ieder lid van het lichaam van Christus genade gegeven. Wij zijn niet als Petrus en de anderen van de twaalven waarvan wordt gezegd dat hun de genade wordt toegebracht bij de wederkomst van Christus: *“1Petrus 1:13: Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.*

“1Kor.1:4: Ik dank mijn God allen tijd over u, vanwege de genade Gods, die u gegeven is in Christus Jezus;

“1Kor.1:5: Dat gij in alles rijk zijt geworden in Hem, in alle rede en alle kennis;

“1Kor.1:6: Gelijk de getuigenis van Christus bevestigd is onder u;

“1Kor.1:7: Alzo dat het u aan gene gave ontbreekt, verwachtende de openbaring van onzen Heere Jezus Christus.

“1Kor.1:8: Welke God u ook zal bevestigen tot het einde toe, om onstraffelijk te zijn in den dag van onzen Heere Jezus Christus.

“1Kor.1:9: God is getrouw, door Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Heere.

Met vers 10 begint Paulus de problemen te behandelen die in de gemeente te Korinthe waren:

“1Kor.1:10: Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in eenzelfden zin, en in een zelfde gevoelen.

Dit is één van de 20 keer dat Paulus zegt: “ik bid u”. U vindt die uitdrukking in de volgende brieven: Romeinen, 1 en 2 Korinthiërs, Galaten, Efeziërs, Filippenzen, 1 en 2 Thessalonicenzen en in Filemon. Het bestuderen van Paulus zijn 20 keer “ik bid u” is op zichzelf een studie. Maar hier, bid Paulus de Korinthiërs dat ze “allen hetzelfde spreken”. Het niet spreken van dezelfde dingen zou resulteren in verdeeldheid terwijl Paulus wil dat ze allen in eenzelfden zin zijn en in een zelfde gevoelen.

“1Kor.1:11: Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders, door die van het huisgezin van Chloe zijn, dat er twisten onder u zijn.

Twisten worden veroorzaakt door gelovigen die leerstellig niet op dezelfde lijn zitten. Dat was het probleem in Korinthe.

“1Kor.1:12: En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos; en ik van Cefas; en ik van Christus.

Apollos was voorheen een discipel geweest van Johannes de Doper, hij wist alleen van de doop van Johannes. Maar in Efeze hadden Aquila en Priscilla hem onderwezen:

“Hand.18:25: Deze was in den weg des Heeren onderwezen; en vurig zijnde van geest, sprak hij en leerde naarstiglijk de zaken des Heeren, wetende alleenlijk den doop van Johannes.

18:26 En deze begon vrijmoediglijk te spreken in de synagoge. En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem tot zich, en legden hem den weg Gods bescheidenlijker uit.

18:27 En als hij wilde naar Achaje reizen, de broeders, hem vermaand hebbende, schreven aan de discipelen, dat zij hem ontvangen zouden; welke, daar gekomen zijnde, heeft veel toegebracht aan degenen, die geloofden door de genade.

Het was dus zo dat Paulus plantte, Apollos maakte het nat, en God gaf de wasdom. Nu waren er sommigen die zeiden: “ik volg Apollos”. Er waren er eveneens sommigen te Korinthe die betrokken waren geweest bij de bediening van Petrus en die zeiden: “ik volg Cefas”. En er waren sommigen die Christus hadden gekend toen hij op de aarde was, vandaar dat ze zeiden: “ik volg Christus”.

Maar opdat zij allen “hetzelfde zouden spreken” en er geen scheuringen onder hen zouden zijn was het nodig voor hen om, naar de “leer”, Paulus te volgen. Paulus heeft gezegd: *“als een wijs bouwmeester HEB IK het fundament gelegd”*. Dat fundament is de waarheid over Jezus Christus. Paulus zei: *“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb”*. (1Kor.15:3). Het was Paulus aan wie de Heer de waarheid van het kruis heeft geopenbaard, het WAAROM van het kruis. Het feit dat Christus stierf voor onze zonden, dat hij is begraven en ten derde dage is opgestaan. Zie:

“1Kor.4:15: Want al hadt gij tien duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld.

Het is dus Paulus geweest die door zijn prediking en onderwijs, gedurende de tijd dat hij te Korinthe was in Handelingen 18, hen heeft “geteeld door het evangelie”. Ze zijn gelovigen geworden door de prediking van Paulus. Vandaar dat hij zegt:

“1Kor.4:16: Zo vermaan ik u dan: zijt mijn navolgers.

En hij zegt dat opnieuw in:

“1Kor.11:1: Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus.

U kunt niet Petrus volgen in zijn leer terwijl u tegelijkertijd Paulus volgt in zijn leer. Waarom niet? Omdat de leer VERSCHILLEND is. Het is niet hetzelfde. De prediking van Petrus en de brieven van Petrus zijn gericht aan een “**heilig volk**” (Israël). De prediking en het onderwijs van Paulus gaat over een lichaam van gelovigen, genaamd de gemeente, “het lichaam van Christus”, **en daarin IS GEEN nationaliteit**. (vergelijk 1Petrus 2:9 met 1Kor.12:13). Als Petrus in dit lichaam is zoals omschreven in 1Kor.12:13 dan kan hij geen geïnspireerde schrift hebben geschreven...als hij WEL geïnspireerde schrift heeft geschreven, en dat deed hij, dan is hij niet in het lichaam van Christus.

De 12 Apostelen van Israël, en dat is inclusief Petrus, Jacobus en Johannes, hadden een ANDERE bediening en een andere boodschap aan een andere groep mensen. Toen Paulus opging naar Jeruzalem, in Galaten 2:2, ten tijde van Handelingen 15, om hen het evangelie

voor te stellen waarvan hij zegt: DAT IK PREDIK, zagen ze dat en geloofden ze dat. De hedendaagse religie kan dat blijkbaar niet zien en geloven.

“1Kor.1:13: Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus naam gedoopt?”

Paulus heeft een gering aantal mensen te Korinthe gedoopt, dus zegt hij:

“1Kor.1:14: Ik dank God, dat ik niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus;

“1Kor.1:15: Opdat niet iemand zegge, dat ik in mijn naam gedoopt heb.

“1Kor.1:16: Doch ik heb ook het huisgezin van Stefanus gedoopt; voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt heb.

De waterdoop is altijd verbonden met de Joden en de mensen waarnaar Paulus verwijst als Joden. Krispus was de overste van de synagoge in Handelingen 18. 1Kor.1:17 is een belangrijke verklaring:

“1Kor.1:17: Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde.

Paulus zegt dat Christus hem NIET gezonden heeft om te dopen en dus is de vraag, waarom doopte Paulus dan in eerste instantie wel sommigen. De enige conclusie die u hieruit kunt trekken is dat Paulus, in Handelingen 9, werd GEZONDEN vanaf de weg naar Damascus, , maar dat hij later werd GEZONDEN vanuit de tempel in Jeruzalem, vermoedelijk ten tijde van Handelingen 18:22. De tweede zending van de apostel Paulus was niet inclusief de waterdoop en werd hij NIET gezonden om te dopen. Hij werd gezonden om het evangelie te prediken en hij zegt: “niet met wijsheid van woorden”. Met andere woorden, Paulus werd nimmer gezonden dat hij noodzakelijkerwijs moest dopen, maar hier ligt de nadruk op het feit dat hij werd gezonden om NIET te dopen. Dat brengt eveneens een scheiding aan tussen de bediening en boodschap van Paulus en die van de twaalven omdat zij natuurlijk wel WERDEN gezonden om te dopen, zie Mattheüs 28 en Markus 16. De waterdoop is heden ten dage GEEN onderdeel van de boodschap ter redding.

Als religieuze mannen beginnen te spelen met woorden en proberen het woord “oorspronkelijk” in vers 17 in te brengen zodat ze het Joodse water ritueel van de doop kunnen voortzetten en de waterdoop toevoegen als een vereiste om gered te worden, dan wordt het kruis van Christus verijdeld.

“1Kor.1:18: Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods;

Let er op dat het de prediking van het kruis is welks de kracht Gods is ter behoudenis. Als het kruis wordt gepredikt dan worden er mensen gered en ZIJN ze gered, ze hebben er niet voor gewerkt.

“1Kor.1:19: Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken.

“1Kor.1:20: Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt?”

“1Kor.1:21: Want nademaal, in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;

Het vers zegt niet “dwaze prediking” en ook niet de “dwaasheid van de boodschap”. Het is de wereldse wijsheid die de prediking van het kruis dwaasheid vindt. Maar Paulus noemt het de kracht Gods. Zie in de brief aan de Romeinen:

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Let op de twee groepen mensen in dit vers: Joden en Grieken. De Grieken zijn Heidenen, maar niet alle Heidenen zijn Grieken. De Grieken in de Statenvertaling zijn degenen die ontwikkeld waren. Met andere woorden, ze lazen en schreven in de Griekse taal. Grieks was de overheersende taal van de wereld in de eerste eeuw evenals de Engelse taal dat nu is. Het zogenaamde “nieuwe testament” werd in het Grieks geschreven omdat het Grieks de taal was van onderwijs, omgang en handel.

De Grieken in de Statenvertaling zijn degenen die verbonden zijn met Israël. Ze zegenden het zaad van Abraham, ze vreesden de God van Abraham en zij verenigden zich met de Joden in de synagogen, ze zochten de wijsheid van de God van Abraham en eveneens de zegeningen van de God van Abraham. Ze waren IN de beloften van God en geen vreemden voor hen zoals de Efeziërs, aan wie Paulus later de Efezebrief schreef, dat wel waren.

“1Kor.1:22: Overmits de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken;

“1Kor.1:23: Doch wij prediken Christus, den Gekruisigde, den Joden wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid;

“1Kor.1:24: Maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods.

Let er op dat hier twee groepen worden geroepen. Het woord is “beiden” en het zijn beiden, Joden en Grieken.

Dus ten tijde van het visioen van Paulus in de tempel, rond de tijd van Handelingen 18:22, was Paulus in trance in de tempel en zag de Heer:

Hand.22:18: En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

Paulus verlaat dus Jeruzalem en gaat uit en vervuld het evangelie van Christus. Dat was de grote deur die hem werd geopend in Azië. Let op wat hij zegt in de brief aan de Romeinen, welke is geschreven ten tijde van Handelingen 20, één hoofdstuk later dan het schrijven van de eerste Korinthe brief.

“Rom.15:19: Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb.

Hij verliet Jeruzalem en vanaf Jeruzalem ging hij naar Azië en dan door geheel Macedonië. Illyrikum is een provincie ten noorden van Macedonië. Maar hij zegt dat hij het evangelie van Christus heeft vervuld.

“Rom.15:29: En ik weet, dat ik, tot u komende, met vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal.

“Met vollen zegen des Evangelies” laat zien dat in die fase de bediening van Paulus is voltooid en u ziet een enorme verandering van gebeurtenissen in Hand.20:24 alwaar Paulus een bediening heeft ontvangen. Die bediening is: **“om te betuigen het Evangelie der genade Gods”**.

Maar gedurende de tijd van Handelingen 9 tot en met Handelingen 19 reist Paulus en hij gaat, in de steden waar hij heen gaat, in de synagogen der Joden. In die synagogen zijn Joden en Grieken. De Heidenen worden Grieken genoemd en zij aanbidden de God van Abraham en ze zijn IN de beloften. En aan hen predikt Paulus **het evangelie van Christus**:

“1Kor.1:25: Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen; en het zwakke Gods is sterker dan de mensen.

“1Kor.1:26: Want gij ziet uw roeping, broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen.

“1Kor.1:27: Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen;

“1Kor.1:28: En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken;

“1Kor.1:29: Opdat geen vlees zou roemen voor Hem.

Paulus ging dus naar Korinthe, ging eerst naar de synagoge der Joden en predikte tot beiden, Joden en Heidenen, genaamd Grieken. Degenen die de boodschap geloofden werden door de Geest in het lichaam van Christus gedoopt. Zij hadden hun vertrouwen op Christus gesteld en de rechtvaardigheid van God is hen toegerekend. Hun geloof werd hun toegerekend als rechtvaardigheid.

“1Kor.1:30: Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing;

“1Kor.1:31: Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere.

1KORINTHIËRS HOOFDSTUK 2

Paulus verliet Antiochië in Syrië samen met Silas, of Silvanus, en ze gingen door Syrië en Cilicië, versterkten de gemeenten die voorheen waren gesticht. In Handelingen 16 komt hij naar Derbe, vindt daar Timotheüs en neemt hem met zich mee.

“Hand.16:4: En alzo zij de steden doorreisden, gaven zij hun de verordeningen over, die van de apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem goed gevonden waren, om die te onderhouden.

Silas was één van de mannen die niet alleen de inzettingen opschreef maar eveneens met Paulus meeging om ze te overhandigen aan de gemeente van Paulus te Antiochië. Nadat hij de brief had afgegeven heeft het Silas goed gedacht om daar te blijven en Paulus koos Silas om hem te vergezellen op zijn reis.

“Hand.15:22: Toen heeft het den apostelen en den ouderlingen, met de gehele Gemeente, goed gedacht, enige mannen uit zich te verkiezen, en met Paulus en Barnabas te zenden naar Antiochie: namelijk Judas, die togenaamd wordt Barsabas, en Silas, mannen, die voorgangers waren onder de broeders.

“Hand.15:23: En zij schreven door hen dit navolgende: De apostelen, en de ouderlingen, en de broeders wensden den broederen uit de heidenen, die in Antiochie, en Syrie, en Cilicie zijn, zaligheid.

Deze zijn de inzettingen waarnaar later wordt verwezen als het handschrift, in inzettingen bestaande, die tegen ons waren (Kol.2:14). Met andere woorden, deze inzettingen deden twee dingen. Ze maakten de Heidenen, die Grieken werden genoemd en verbonden waren met Israël, acceptabel, maar ze verhinderden de “andere Heidenen” om, gedurende een bepaalde tijd, het woord te horen. Later schreef Paulus verdere openbaringen. Maar gedurende deze periode gaat hij consequent naar de synagogen der Joden en predikt het evangelie van Christus, eerst aan de Jood maar ook aan de Griek.

“Hand.16:5: De Gemeenten dan werden bevestigd in het geloof, en werden dagelijks overvloediger in getal.

“Hand.16:6: En als zij Frygie, en het land van Galatie doorgereisd hadden, werden zij van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in Azie te spreken.

De eerste keer dat u Paulus in Azië vindt is aan het einde van Handelingen 18 op zijn terugreis van Korinthe. Gedurende de periode van Handelingen 16, zie de verzen hier boven, tot het laatste gedeelte van Handelingen 18 steekt hij over naar Europa, ging via Macedonië naar Athene en dan naar Korinthe. Paulus zijn prediking en onderwijs, te Korinthe, was dus in die tijd:

“Hand.18:1: En na dezen scheidde Paulus van Athene en kwam te Korinthe;

“Hand.18:2: En vond een zekeren Jood, met name Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs van Italie gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw, (omdat Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging tot hen;

“Hand.18:3: En omdat hij van hetzelfde handwerk was, bleef hij bij hen, en wrocht; want zij waren tentenmakers van handwerk.

Dat is waar hij Priscilla en Aquila ontmoette. Ze vergezelden hem naar Efeze aan het einde van Handelingen 18 en waren behulpzaam in het onderwijzen van Apollos voordat hij zijn reis naar Korinthe begon. In 1 Korinthe hoofdstuk 2 maakt Paulus dus een verwijzing naar de tijd dat hij daar kwam:

“1Kor.2:1: En ik, broeders, als ik tot u ben gekomen, ben niet gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid, u verkondigende de getuigenis van God.

“1Kor.2:2: Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.

Paulus predikte te Korinthe het kruis van Christus. Hij zei in hoofdstuk 15: *“ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb”*, het feit dat Christus is gestorven voor onze zonden, dat hij is begraven en ten derde dage is opgestaan. Eerder heeft hij gezegd dat de prediking van het kruis: *“is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die **behouden worden**, is het een kracht Gods”*.

Attentie:

*“1Kor.1:18: Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die **behouden worden**, is het een kracht Gods;*

Alle Nederlandse vertalingen hebben “behouden worden” en dat is niet juist.

De King James Bijbel zegt:

*“1Cor.1:18: For the preaching of the cross is to them that perish foolishness; but unto us which **are saved** it is the power of God*

Vertaald naar het Nederlands is dat: **“zijn behouden”**, en dat is correct.

Paulus zegt dat hij niet gekomen is met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid, zoals menselijke wijsheid, maar dat hij is gekomen om het kruis te prediken.

“1Kor.2:3: En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele beving.

Dat is het geval omdat we de schat in een “aarden vat” hebben.

“2Kor.4:5: Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, den Heere; en onszelven, dat wij uw dienaars zijn om Jezus' wil.

“2Kor.4:6: Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenken heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.

“2Kor.4:7: Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons;

Nu lezen we in vers 4:

“1Kor.2:4: En mijn rede, en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar in betoning des geestes en der kracht;

“1Kor.2:5: Opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in de kracht Gods.

De kracht van God is het evangelie van Christus. Paulus noemt het MIJN evangelie:

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

“Rom.1:17: Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Paulus bad voor de Efeziërs dat de ogen van hun verstand verlicht mochten worden zodat ze mochten weten: *“welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht”*.

“Ef.1:20: Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;

Paulus is dus niet naar Korinthe gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid. Hij predikte gewoon het kruis.

“1Kor.2:6: En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden;

“1Kor.2:7: Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;

Met andere woorden, voordat God de wereld tot aanzijn had geroepen had hij alreeds besloten dat op een bepaald moment in de tijd deze verborgen wijsheid van God, deze verborgenheid, bekend zou worden gemaakt en het was tot heerlijkheid voor ons. Merk op wat Paulus zegt over zichzelf en Apollos:

“1Kor.4:1: Alzo houde ons een ieder mens, als dienaars van Christus, en uitdelers der verborgenheden Gods.

Paulus spreekt de wijsheid van God in verborgenheid onder hen die voldoende tot rijpheid zijn gekomen om het te ontvangen. Desalniettemin zien we dat de meeste Korinthiërs baby's zijn en Paulus zegt dat hij ze met melk moest voeden en niet met vast voedsel.

“1Kor.2:8: Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Niemand wist van deze verborgenheid. Petrus, Jacobus en Johannes wisten niets van deze verborgenheid. In Mattheüs 16 geloofde Petrus niet eens dat de Heer zou gaan sterven, en al helemaal niet dat voor de zonden der mensen zou sterven. Zie:

“Matth.16:21: Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.

“Matth.16:22: En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden.

In die tijd werd het evangelie van het Koninkrijk gepredikt. Maar het omvatte duidelijk niet het kruis van Christus. Petrus heeft dat evangelie gedurende drie jaren gepredikt en geloofde niet eens dat Christus zou gaan sterven, en zelfs in de hof trok hij het zwaard en begon te vechten om de arrestatie van Jezus te voorkomen. Dus niemand wist het.

“1Kor.2:9: Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.

Het was een verborgenheid. Het was verborgen wijsheid van God. En het was verzwegen van de tijden der eeuwen.

“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

De verborgenheid waarnaar Paulus verwijst in het bovengenoemde vers en de “verborgen wijsheid” van 1Kor.2:7 hebben allereerst te maken met het feit dat Christus is gestorven voor onze zonden. En ten tweede dat redding is gekomen door de VAL van Israël en niet door hun wederoprichting. En ten derde dat heden ten dage een lichaam van gelovigen wordt gevormd. Het is NIET een koninklijk priesterdom of een heilig volk maar een lichaam bestaande uit beide, Joden en Heidenen, gelijk aan elkaar, in het lichaam. Het wordt genoemd de gemeente, het lichaam van Christus.

Paulus zegt dus dat: wij wijsheid spreken onder hen die “volmaakt” zijn. Het heeft het idee van groei, of rijpheid, of volkomenheid.

“1Kor.2:10: Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods.

“1Kor.2:11: Want wie van de mensen weet, hetgeen des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods.

“1Kor.2:12: Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn;

Opmerking: In 1Kor.2:12 gaat het over de “geest” van de mens.

De “Geest” die uit God is, 1Kor.2:12, is niet een verwijzing naar de Heilige Geest zoals de Statenvertaling dat aangeeft. Het is veeleer de geest van wijsheid en openbaring in de kennis van hem. De Geest van God in u openbaart de dingen van God die geschreven zijn in het boek. Het zijn de woorden van de Geest. De King James vertaling zegt het als volgt:

*“1Cor.2:12: Now we have received, not the **spirit** of the world, but the **spirit** which is of God; that we might know the things that are freely given to us of God.*

“1Kor.2:13: Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende.

Geestelijke dingen zijn woorden. In Joh.6:63 zegt Jezus: *“De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.”* Niet de Heilige Geest maar het feit dat woorden geestelijke dingen zijn. Als we dus geestelijke dingen vergelijken met geestelijke dan vergelijken we woorden met woorden. Wij *“beproeven de dingen, die daarvan verschillen”* wat wil zeggen *“de dingen die verschillen onderscheiden”*.

Het is bijvoorbeeld voortreffelijker om gered te worden uit genade en door geloof dan onder de Wet te zijn. De prediking van het kruis heeft redding tot gevolg maar het onderwijzen van de Wet heeft veroordeling tot gevolg. Paulus noemt het, in de tweede brief aan de Korinthiërs, de bediening van veroordeling en de bediening des doods.

“1Kor.2:14: Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.

De prediking van het kruis is het prediken van de dingen van God maar voor de natuurlijke mens is het dwaasheid. In de mens zijn natuurlijke manier van denken staat hij het tegen. Maar het boek Hebrëeën zegt ons dat GELOOF een substantie is. Het is een geestelijke substantie. Het is het bewijs van de dingen die de natuurlijke mens niet kan zien. *“Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods”*. (Rom.10:17).

“1Kor.2:15: Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf wordt van niemand onderscheiden.

Het is de innerlijke mens die geestelijk is. Dat is waar de Geest van God en van Christus woont in de gelovige. De geestelijke mens onderscheidt alle dingen. Maar niemand kan hem onderscheiden omdat niemand hem kan zien. Hij is verborgen in het hart van de mens. De enige manier dat iemand iets kan weten van de innerlijke mens is door woorden. De woorden die u spreekt. U weet nimmer wat er in het hart van een mens omgaat totdat u naar hem luistert.

“1Kor.2:16: Want wie heeft den zin des Heeren gekend, die Hem zou onderrichten? Maar wij hebben den zin van Christus.

Christus sprak in Paulus en door Paulus en Paulus schreef de woorden op. Dus in de woorden van de brieven van Paulus, van Romeinen tot en met Filemon, vinden we de geest van Christus voor de gemeente, het lichaam van Christus, geopenbaard.